

Peregrynacja na dzień 1 listopada 2002 i na grób dziadka, malarza czerwonych obrazów

PAWEŁ KOZIOŁ

Peregrynacja na dzień 1 listopada 2002 i na grób dziadka, malarza czerwonych obrazów

ulica ulizana językiem ciemności
powietrze zimne deszcz cierpliwy: czeka
sam na siebie a tramwaj zwleka już godzinę
bo święto zmarłych ich więc kolej bardziej

podziemna cały tabor tam zstąpił choć zabrać
obiecał wiersz z warszawskich nieprzystanków
na ten największy szary skąd się zacznie
długi marsz pospiesznego gdzie prawdziwy tor

będzie tarł koła slangiem szyn podnosił
pociąg przedmiot liryczny ponad język
rzeki aż nagle pauza nie peron a pora
żółtego światła stacja trawa

ogród trzy puste ule światło jednak z innej
wysokości nie miód lecz sześciokątny
wykres: zszarzałe plastry dachówek pod skórą
takiego domu byli razem jak cukry proste

jak prosty bo podskórny zestaw farb: czerwienie
mocno związanych nitek krwi jak splot
plót na który patrzę sam podróżny pigment
szczelnie objęty tylko przez tubkę wagonu

oraz przez myśl (nie przejdzie) że nim mnie otworzy
stacja to zmarłych winno się spotykać już
teraz w blasku wytrawnym jak werniks jak bejca
dla oszczędności czasu dla jedności miejsca

ruchomego jak piasek wstępnego jak grunt
podobrazie podbrzusze podglebie na którym
pędzel przyswaja sobie ściągawkę ściągniętej
etykietyki dziurawą lekcję aluminium

ta czerwień w tubce nie jest tylko słowem
*alizaryna*¹. porównać to z nimi
zawiniętymi ledwie w napis śmierć

¹*alizaryna* — organiczny związek chemiczny z grupy chinonów, substancja wykorzystywana jako barwnik, znany już w starożytności (Egipcjanom, Fenicjanom i Izraelczykom), uzyskiwana z korzeni marzany barwierskiej (rośliny znanej też jako barwica, brocz, czerwone korzenie, czerwony gryk, knap, krap, marzanka, marzanna, marzka, reta), występującej naturalnie na terenach Europy płd.-wsch. (w Jugosławii, europejskiej części Rosji, na Krymie), w Azji (na Cyprze, w Iraku, Iranie, Jordanii, Libanie, Syrii, Turcji, Armenii, Gruzji, a także w Tadżykistanie, Turkiestanie i Uzbekistanie), do XIX w. hodowanej w Europie centralnej do wyrobu farb. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest udostępniony na licencji *Licencja Wolnej Sztuki 1.3*.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/koziol-czarne-kwiaty-dla-wszystkich-peregrynacja-na-dzien-1-listopada-2002-i-na-grob-dziadka-malarza-czerwonych-obrazow/>

Tekst opracowany na podstawie: Paweł Koziół, *Czarne kwiaty dla wszystkich*, Staromiejski Dom Kultury, Warszawa 2003.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopec, Aleksandra Sekuła.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).